

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Vincent ANIÈRE i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 10-5-2018, la representació processal de la Sra. S. G. T. formulava demanda pel procediment de mínima quantia, contra el Sr. P. M. D. i la companyia d'assegurances XXX, sol·licitant es dictés Sentència condemnant-los a satisfer a la seva representada la suma de 949,48.- € més les costes originades per la interposició del litigi, inclosos els honoraris d'advocat, procurador, saig, perit i els interessos des de la contesta a la demanda.

II.- El 26-6-2018, la representació processal del Sr. P. M. D. i de la companyia XXX, SA va contestar la demanda, oposant-se a les pretensions de la part agent i alhora articulava demanda reconvençional, tot sol·licitant es dictés Sentència desestimant les pretensions de l'adversa i alhora estimant la reconvençional, condemnant la Sra. G. a satisfer la suma de 295,91.- € en concepte de danys i perjudicis soferts, juntament amb els interessos legals des de la data de la contesta i demanda reconvençional, tot i imposant a l'adversa el pagament de les costes judicials causades incloses les despeses derivades de la intervenció d'advocat, procurador, saig i perit si esqueia.

III.- El 10-7-2018, la representació processal de la Sra. S. G. T., contestava la demanda reconvençional articulada oposant-se a la mateixa tot i insistint en les seves pretensions inicials.

IV.- Després de practicar-se les proves admeses per l'Hble. Sr. Batlle, en data 19-12-2018 es dictava Sentència amb la següent part dispositiva:

“Que rebutjant de ple la demanda formulada per la Sra. S. G. T. contra el Sr. P. M. D. així com contra la companyia d'assegurances “XXX, S.A.” i donant lloc substancialment a la reconvenió dels darrers, ha de condemnar i condemna a la primera a pagar als darrers la suma global de dos-cents noranta-cinc euros amb noranta-un cèntims (295,91.- EUROS), més els interessos legals produïts a comptar de la data de contesta a la demanda i demanda reconvençional, això és des del propassat dia vint-i-sis de juny, i fins que sigui íntegrament satisfeta, amb condemna en costes processals d'aquesta instància segons s'ha raonat en el III.- Considerant”.

V.- Contra l'esmentada Resolució, la Sra. S. G. T. interposava recurs d'apel·lació tot i sol·licitant, a través d'escrit de conclusions presentat en aquesta alçada el 18-3-2019, es dictés Sentència que revoqués la que havia estat dictada en la instància, tot i acollint íntegrament les pretensions d'aquesta part contingudes en l'escrit de demanda, el tot amb imposició de les costes a la contrapart, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

VI.- Per escrit de 9-4-2019, la representació processal del Sr. P. M. D. i de la companyia XXX, SA s'oposa al recurs interposat de contrari interessant la seva íntegra desestimació, amb imposició de les costes a la part recurrent, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA

FONAMENTS DE DRET

I.- Resta acreditat en les actuacions que el dia 29-9-2017, vers les 12'30 hores, es produïa un accident de circulació a l'alçada dels carrils de sortida de la rotonda Casadet d'Andorra la Vella, direcció ascendent vers l'actual Seu de la Justícia, en que es varen veure implicats el vehicle marca Audi, model A3, matrícula XX propietat de la Sra. G. i el vehicle marca XXXX matrícula XXX propietat del Sr. M. i assegurat per XXX, SA.

No és discuteix tampoc que, en l'interior de la rotonda, el vehicle Audi circulava pel carril esquerre (interior) i que el vehicle Volvo circulava pel carril dret.

La Sentència recorreguda considera que la responsabilitat de l'accident recau exclusivament en la conductora del vehicle Audi, i contra aquesta decisió s'alça la representació processal de la Sra. G. amb fonament al següent greuge.

II.- Afirmar que la decisió adoptada pel jutjador a quo, resultava d'una inadequada valoració de la prova, sostenint que la gravació incorporada a les actuacions, permetia observar com el semàfor posterior a la rotonda es trobava en vermell i que el vehicle Audi ja es trobava pràcticament incorporat al carril de sortida. En canvi el vehicle Volvo, es trobava encara en la rotonda, duia accionat l'indicador òptic vers la dreta i es trobava encarat cap al carril esquerra dels dos existents. En aquesta eventualitat refereix que la causa de l'accident era imputable a la imprudència del Sr. M. el qual en veure que el carril dret de sortida es trobava ocupat per vehicles en retenció, va voler incorporar-se al carril esquerre sense veure però, que el vehicle de la recurrent ja s'hi trobava, topant contra el mateix.

Ha de convenir-se amb la Sentència recorreguda que la gravació de la càmera de mobilitat incorporada en les actuacions, no permet observar la concreta dinàmica de producció de l'accident, oferint exclusivament una imatge de la situació final dels vehicles una volta però l'accident ja s'havia produït. Davant d'aquesta situació, la solució del conflicte enfrontant les parts ha d'intervenir a través dels altres mitjans de prova que poden obrar en les actuacions, tractant-se de la valoració dels danys respectius dels vehicles i la seva posició final en l'accident.

S'infereix de les actuacions que el vehicle Audi propietat de la Sra. G. presenta un fregament en tota la seva part lateral dreta des del pas de roda davanter i fins al pas de roda posterior. En canvi el vehicle Volvo, només presenta un lleuger fregament de dimensions reduïdes a l'alçada del paracops davanter lateral esquerre. Aquesta precisió no resulta anodina, sinó que cohonstant-la amb la posició final exacta que presenten els vehicles en l'accident i que pot ser apreciada en la gravació incorporada, porta a considerar que la sola dinàmica de l'accident que esdevenia possible, requeria necessàriament un desplaçament vers l'avant per part del vehicle Audi, en el decurs del qual va fregar contra la part davantera esquerra del vehicle del Sr. M.. En efecte, pretendre com ho fa la representació processal de la Sra. G. en aquesta alçada que el vehicle Audi es trobava aturat en el carril esquerre i que hauria estat el Sr. M. qui en voler incorporar-se al mateix sense adonar-se de la seva presència l'hauria fregat, exigia un desplaçament del vehicle Volvo des de la part lateral posterior i fins la part davantera del vehicle Audi, de tal manera que la situació final dels dos vehicles hauria estat propera i més o menys paral·lela, però en tot cas el

vehicle Volvo no podia trobar-se en la part posterior del vehicle Audi com s'aprecia en la gravació esmentada. D'altra part, aquest desplaçament també hauria comportat que el vehicle Volvo es trobés en una situació més obliqua que aquella que presenta en la gravació referida.

En definitiva la valoració de la prova que efectua el Sr. Batlle en la Sentència recorreguda resulta compartida per aquesta Sala, de manera que, la posició en que es troben els vehicles i els danys que els mateixos presenten, porten a considerar que la voluntat de tots dos conductors era d'incorporar-se al carril esquerre dels dos existents en aquest indret, i que en el moment inicial de l'impacte, ambdós vehicles es trobaven a la mateixa alçada en la part de sortida de la rotonda, com ressort que el lloc d'impacte inicial entre els dos vehicles s'hagi de situar en la seva part davantera.

En aquesta eventualitat, aquesta Sala ha establert un criteri constant en relació amb la conducció a l'interior de les rotondes del Principat, que en definitiva atorga preferència de pas als vehicles que circulen en el carril exterior, en relació als que ho fan pel carril interior, tant en el supòsit que ambdós vehicles s'incorporin a la mateixa sortida, com en l'eventualitat que el vehicle que circula pel carril interior pretengui sortir i el que circula per l'exterior té la intenció de circumval·lar-la (cfr. Sentència de 27-3-2018 rotlle TSJC-461/2017; Sentència del 29-1-2013, rotlle TSJC-202/12 del 29-1-2013; Sentència de 18-4-2013, rotlle TSJC-147/12 -etc)-. Si aquesta doctrina es trasllada al supòsit que s'examina, en atenció als antecedents exposats, s'ha de considerar, com ho ha efectuat el Batlle "a quo", que la responsabilitat en l'accident és exclusivament imputable a la conductora del vehicle Audi: en incorporar-se al carril de sortida esquerre aquesta no va verificar que amb la maniobra que es disposava a realitzar no menystenia la preferència del vehicle que circulava pel carril dret (o exterior de la rotonda).

En conseqüència, el recurs articulat ha de ser desestimat.

III.- La desestimació del recurs comportarà en mèrits del principi del venciment objectiu que les costes ocasionades pel mateix siguin imposades al recurrent, a excepció però dels honoraris d'advocat i de procurador atès que en un procediment de mínima quantia, la intervenció d'aquests professionals del dret és facultativa (cfr. art. 97 de la Llei Qualificada de la Justícia).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. S. G. T. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 19-12-2018, que confirmem íntegrament, imposant a la recurrent les costes ocasionades en aquesta alçada, exclosos però honoraris d'advocat i de procurador.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-